

Cykelturen den 9. maj 2010

Det er efterhånden en gammel tradition, at klubben arrangerer en cykeltur for medlemmer, påhæng og "hang-arounds" om foråret. Og 2010 har ikke været nogen undtagelse. Interessen for at deltage har fra år til år været af højst varierende omfang. Der har været op til omkring 10 – 12 deltagere i nogle år. I 2009 måtte turen aflyses, da ingen (måske lige bortset fra formanden) havde meldt sig til. I år var vi 5 tapre klubmedlemmer, som turde stige på cyklerne trods kulde og udsigt til dårligt vejr. Vi fem var Vera, John, Margit, Anna Margrete og Willy. Erik havde lavet turen, men blev selv forhindret i at deltage (dårlig planlægning for 45 år siden!). Eriks tur var lagt som en firkantet rute i det meget bakkede landskab omkring Maglesø vest for Tølløse. Og det står fast: Landskabet er meget bakket! Det kaldes også "de vestsjællandske alper".

Vi mødtes kl. 09.30 ved grusgraven ved Igelsø Græsmark (det hedder det så), hvor vi kunne parkere bilerne. Formanden havde brugt sin GPS, og var alligevel ikke kørt forkert! – Undskyld, John, jeg kunne bare ikke nære mig. - Fra parkeringspladsen kørte vi over Algestrup og Tjørnede til Sofienholm med de flotte bygninger i tilhuggede granitsten. Gennem vågrønne skove og op og ned ad stejle bakker kom vi til Brorfelde. Her ville vi gerne op omkring observatoriet. Men ak, der er adgang forbudt for uvedkommende, og selvom der måske kan være vide grænser for "vedkommenheden" og det altid er lettere at få tilgivelse end tilladelse, så fandt vi det bedst at være uvedkommende og blive væk. Skiltningen var "lissom" ikke til at tage fejl af. Fra landevejen kunne vi over bakkerne lige skimte kikkertårnene på observatoriet. Efter Brorfelde nåede vi den travle landevej mellem Holbæk og Sorø, men vi forlod den hurtigt for at køre ad en markvej forbi Kildegård til landsbyen Mogenstrup. Da vi fandt et sted med bænke og udsigt til en lille sø, trak vi termoflaskerne frem. John skænkede Dr. Nielsen op til os alle, og således hyggede vi os i en lille halv times tid.

Fra Mogenstrup kørte vi igen på fast vej. Den førte os til Igelsø. Her kunne vi beundre et gammelt træ, som var blevet forvandlet til en flot skulptur. Vi var nu nået til den sidste delstrækning af vor tur. Det gik tjept op og ned ad bakker, og pludseligt var vi lige neden for Mørkemose Bjerg. En markvej, som kun så ganske lidt privat ud, så ud til at føre op til bjerget, som er 105 meter højt. Her spiste vi frokost og gik derefter op til bjergets top. Udsigten over Vestsjælland og helt op mod Odsherred var fantastisk.

Da vi skulle tilbage til landevejen kom en firhjulstrækker imod os på markvejen. Det var ejeren af området, som noget brøstigt spurgte, hvad pokker vi lavede på hans private grund. Vi kunne kun beklage, at vi uafvidende havde betrædt hans domæne, og at vi blot havde været oppe på bjerget for at beundre udsigten. Efter at manden nu havde fået pisset sit territorium af, og vi havde beklaget vor brøde, kunne vi efter udveksling af diverse artigheder skilles i god forståelse. – Da vi kom ned på landevejen fandt vi faktisk en offentlig sti op til Mørkemose Bjerg. Vi var blot stået af cyklerne 100 meter for tidligt.

Herfra var der kun ganske kort til parkeringspladsen og traktørstedet oven for Maglesø. Her stillede vi cyklerne fra os og gik ned ad stien til søen. Maglesø, som er dannet efter istiden af et stort dødishul, ligger dybt indfattet mellem stejle bakker, og ligheden med en bjergsø trænger sig ind på den besøgende, der fra landevejen kigger ned over søen. Nået ned til søbredden havde nogle af os måske forventet, at Vera - som på cykelturene i alle tidligere år - også i år skulle tage årets første "havbad", men vi blev slemt skuffede. Vera ville ikke i baljen den dag.

Fra Maglesø var der kun et kort stykke vej ned ad en bakke til vore biler. Klokken var kun omkring 14, og vi besluttede derfor at lægge hjemvejen om ad Tadre Mølle lidt øst for Tølløse. Vores cykeltur blev på ca. 14 km.

Tadre Mølle er den sidst bevarede af 18 vandmøller i Elverdamsådalen. Engang kunne man få malet korn, skåret hakkelse, tærsket, savet brænde og bagt brød. I dag er møllen et levende museum under Roskilde museerne. En finurlig ældre herre, som er guide på stedet, fortalte om møllens historie og demonstrerede det gamle, men fuldt funktionsdygtige mølleværk. Møllen drives af vandet fra en række kilder i området. Vandet samles i en mølledam ovenfor møllehuset. Vandmøllen er en såkaldt overfaldsmølle. Vi sluttede af med kaffe eller kakao og muffins (hov, hvor var Aase Schilling¹ i dag?). – Klokken var nu omkring 15, og herefter var det blot at tage afsked med hinanden og finde hjem med eller uden GPS. – Jeg slutter med at konstatere, at det – trods tunge skyer - holdt tørvejr, lige indtil vi sad i bilerne på vej væk fra Tadre Mølle.

Willy

---

¹ Aase Schilling har i fortiden og helt fortjent fået ry for at bage gode muffins. /wh